

ת"פ 31216/01/22 - מדינת ישראל נגד מונזר נגאר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 31216-01-22 מדינת ישראל נ' נגאר

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י עו"ד אהוביה שטרן

נגד

מונזר נגאר

ע"י ב"כ עו"ד היבא קדומי

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שכלל שני אישומים: באישום הראשון, עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(3) לחוק; ועבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1), 274(2), 274(3) בצירוף סעיף 25 לחוק. באישום השני, עבירה של ייצור נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק.

2. שני האישומים אירעו במהלך חודש הרמדאן 2021, במסגרתו התרחשו ברחבי הארץ ובייחוד בירושלים, התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות זריקת אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים, מתוך מניע גזעני, כמו גם התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. האישומים גם אירעו במהלך המבצע הצבאי "שומר החומות" שהחל ביום 10.05.21 לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר אזור ירושלים, המרכז ועוטף עזה, ובמהלכו המשיכו הפרות הסדר ברחבי הארץ ובירושלים.

3. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 12.05.21 בשעות הערב, שהה הנאשם בסמוך לביתו במחנה הפליטים שועפט (להלן: "המחנה"). הנאשם שמע קולות שהעידו, כי במחסום המשטרתי בכניסה למחנה, הסמוך לביתו, התקיימו עימותים עם כוחות הביטחון. נוכח האמור, גמלה בליבו החלטה, להצטרף לעימותים. הנאשם הלך לעבר המחסום והבחין בעשרות רעולי פנים שהתפרעו, יידו אבנים וירו זיקוקים לעבר השוטרים שעמדו בעמדה במחסום. אז, הוא יידה מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון, ממרחק של כ-15 מטרים. בהמשך, הגיע להתפרעות אדם נוסף שהחל לחלק זיקוקים למתפרעים. הנאשם לקח מאותו אדם זיקוקים, הצית זיקוק וירה אותו לעבר כוחות הביטחון ממרחק של כ-15 מטרים (להלן: האישום הראשון).

4. בנוסף, ביום 18.05.21 בשעות הצהריים, החליטו הנאשם ואחרים להכין מספר בקבוקי תבערה כדי ליידות אותם בעימותים. הנאשם והאחרים התכנסו בבית הספר "אלוקאלה" במחנה, אספו מספר בקבוקי זכוכית מילאו אותם בבנזין והכניסו לתוכם פיסות סמרטוטים, וכך ייצרו בקבוקי תבערה. בהמשך אותו היום, בשעות הערב, החלה התפרעות כנגד שוטרים בכניסה למחנה, בה יידו בקבוקי התעברה אותם ייצרו הנאשם והאחרים, לעבר כוחות הביטחון.

הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם וכן על נסיבות ביצוע העבירות, בכללן הנזק שיכול היה להיגרם ממעשים אלו והפגיעה הקשה בסדר הציבורי. בין הנסיבות הדורשות החמרה בענישה הוא הצביע על כך ששני האירועים בהם הורשע הנאשם, אירעו במהלך מבצע שומר החומות, ועל כך שמדובר במכת מדינה, בעיקר מכת עיר, ובפרט בשכונה בה בוצעו העבירות.

6. לטענת המאשימה, מדובר באישומים נפרדים, השונים באופיים, ועל כן יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהם. במסגרת זו הוא עתר למתחם עונש הולם הנע מ-12 ועד 24 חודשים באישום הראשון, ומ-30 עד 50 באישום השני, לצד עונשים נלווים. ב"כ המאשימה תמך את טיעונו בפסיקה.

7. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחמים, ציין ב"כ המאשימה לחובתו את עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, ומאידך, לזכותו, את הודאתו במיוחס לו. בשל כך, נתבקש לגזור את עונשו בשליש התחתון של המתחמים. ב"כ המאשימה, עתר אפוא לעונש של 14 חודשי מאסר ובגין האישום הראשון ושל 36 חודשי מאסר בגין האישום השני, ולאחר חפיפה מסוימת ביניהם להשית עליו עונש של 42 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס.

8. מנגד, עמדה ב"כ הנאשם על כך שהנאשם לא היה ממתכנני האירוע שבאישום הראשון. הוא שמע קולות ויצא להצטרף אל המשתתפים בעימותים. הוא לא היה רעול פנים וזרק בעצמו שתי אבנים וזיקוק אחד בלבד, ממרחק שאינו יכול לגרום נזק. באירוע שבאישום השני, הנאשם אמנם ייצר בקבוקי תעברה, אך הוא לא נטל חלק באירוע בו יודו הבקבוקים. לטענת ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש אחד לשני האישומים, בשים לב לכך, שהם התרחשו בסמיכות זמנים, הנע משבעה חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. גם היא תמכה את טיעוניה בפסיקה.

9. אשר לנאשם, היא הצביעה על כך שמדובר באדם צעיר, כבן 25. אמנם, יש לו עבר פלילי, אך מלפני חמש שנים. בנוסף, הצביעה על כך, כי ממועד ביצוע העבירות בחודש מאי 2021 ועד למעצרו בסוף אותה שנה הוא לא ביצע כל עבירה. עד למעצרו, הנאשם חי חיים נורמטיביים ועבד בעיריית ירושלים. לזכותו יש לזקוף גם את עובדתו הודאתו בהזדמנות הראשונה ונטילת האחריות על מעשיו. בשים לב לאמור היא ביקשה להסתפק בעונש של 14 חודשי מאסר בפועל.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והוסיף כי נסחף לבצע את העבירות. הוא הוסיף כי המעצר הארוך בו שהה לימד אותו לקח וכל שהוא מבקש הוא לא לשוב לכלא, כי אם למשפחתו, לדאוג לאביו ולאמו, להתחתן ולהתחיל חיים חדשים.

דין והכרעה

11. במקרה זה, שני האירועים בוצעו בסמיכות זמנים, כחלק מהמהומות שפרצו במהלך חודש הרמדאן של שנת 2021 והמשיכו על רקע מבצע "שומר החומות". עובדה זו מהווה כאמור נסיבה לחומרה, אך בד בבד היא גם מצדיקה להתבונן על שני האירועים כמקשה אחת, ולקבוע להם מתחם עונש הולם אחד, בהתאם להלכה שנקבעה בעניין ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

12. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף שלומו ובטחונו ורווחתו של הפרט. כן נפגעו הערכים הנוגעים לשלום הציבור ובטחונו והערכים הנוגעים לפגיעה בסדר הציבורי. לא ניתן להפריז, בחומרת מעשיו של הנאשם הן באישום הראשון והן באישום השני. בית המשפט עמד לא אחת על החומרה היתרה, הגלומה בעבירות של התפרעות המונית, הנובעת בין היתר מריבוי המשתתפים והמניע הגזעני, ואשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם ועלולות להוביל לפגיעה בגופו של אדם וברכשו. נקבע, כי יש לנקוט במדינות ענישה שתביא לריסון והרתעה על מנת למנוע את התגברותן. בית המשפט אף מצא לקבוע כי כאשר העבירות בוצעו ממניעים גזעניים, נדחים אף שיקולים הקשורים הנסיבות אישיות או שיקולי שיקום (ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל (3.05.20); ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד (24.02.22)). יתרה מזאת, במצבים אלה אחריותו של הנאשם, אינה נקבעת אך על פי תרומתו הישירה לאירוע, אלא מתוך ראייה רחבה יותר של מטרתו של ההמון שהוא היה חלק ממנו (ע"פ 10423/07 מדינת ישראל נ' סיטרין (11.06.08)).

13. אשר לאישום השני, בית המשפט עמד לא פעם על הסכנה הרבה הגלומה בייצור בקבוקי תבערה והשימוש בהם ואת הצורך בהחמרת ההרתעה בכל הנוגע לעבירות מעין אלו (ראו אך למשל: ע"פ 2337/13 קוואסמה נ' מדינת ישראל (16.09.13) והאסמכתאות שם). בפרט, עמד בית המשפט על החומרה היתרה הגלומה במעשה כאשר השימוש בהם נעשה על רקע לאומני (ע"פ 292/22 מדינת ישראל נ' חליל (29.05.22); בש"פ 5688/12 אלהדי נ' מדינת ישראל (8.08.12)).

14. לא בכדי, הורה המחוקק במסגרת תיקון 140 (הוראת שעה) לחוק העונשין על עונש מינימום בעבירות נשק, שלא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה. בדברי ההסבר נאמר כי:

...למרות העונש הכבד הקבוע בצידה של עבירה זו והחמרת הענישה על ידי בתי המשפט בשלוש השנים האחרונות, עלה מספר העבירות הקשורות לעבירה זו... בהתאם לכך נרשמה עלייה במספר תיקי האלימות שבהם היה שימוש בנשק, ומספר הקורבנות בנפש, בפרט בחברה הערבית, גדל אף הוא. נוסף על הנזק הישיר של עבירות נשק, השימוש הנרחב בנשק ובאמצעי ליממה בלתי חוקיים והימצאותם בחברה האזרחית פוגעים בתחושת הביטחון של הציבור ותורמים לעליית הביקוש לנשק בלתי חוקי.

מאז כניסת התיקון לתוקף, הוא היווה עבור בתי המשפט, בסיס למגמת החמרה נוספת של הענישה בעבירות אלו, אף באותם מקרים שהוראת התיקון לא חלה עליהם, כבמקרה זה (ראו אך למשל: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.01.22); ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה (13.03.22); ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.07.22); ובפרט לאחרונה ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.22)).

15. בחינת מדינות הענישה הנוהגת, מלמדת על מגמת ההחמרה בעבירות מסוג זה. לא פעם נקבעו מתחמי ענישה חמורים, הן לעבירות של השתתפות בהתפרעות שכללה יידוי אבני ירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון והן לעבירות של ייצור בקבוקי תבערה אשר שימשו לאחר מכן כנגד כוחות הביטחון.

פסקי הדין רבים ודי לצייין כמה מהם.

- בע"פ 4324/16 **נגאר נ' מדינת ישראל** (31.07.16) נידון גזר דין של בית המשפט המחוזי שהשית עונש של 28 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בשני אישומים, שכללו השתתפות בהפרות סדר, ויידוי אבנים לעבר שוטרים, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. הערעור נדחה.
- בת"פ (מחוזי-י) 16050-08-15 **מדינת ישראל נ' עבאסי** (15.05.16) נקבע מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר במקרה בו במהלך ההתפרעות בשכונת סילוואן ידו בקבוקי תבערה ואבנים ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון, כשהנאשם, שהיה רעול פנים, יידה מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה במקום.
- בת"פ (מחוזי-י) 37387-04-18 **מדינת ישראל נ' דחל אללה** (18.02.19) נדון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של ייצור נשק, בעבירת נשיאת נשק ובשתי עבירות של ניסיון הצתה, שביצע יחד עם אחרים, לאחר שהכין איתם בקבוקי תבערה ואך יידה אותם יחד עם האחרים לעבר בית החולים הדסה הר הצופים. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, הנעדר הרשעות קודמות, הושת עונש מאסר בפועל למשך 20 חודש ומאסר מותנה.
- בת"פ (מחוזי-י) 32585-03-21 **מדינת ישראל נ' קוואסמה** (10.09.21), נקבע מתחם שנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו השליכו הנאשמים בקבוקי תבערה, אבנים וזיקוקים אל עבר שער הכניסה למחנה הפליטים שועפט, זאת בשים לב לעובדה כי בקבוקי התבערה והאבנים הושלכו אל עבר השער במטרה למנוע מעבר של כוחות הביטחון, אך לא אל עבר כוחות הביטחון עצמם.
- בע"פ 9821/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.11.17) נקבע במסגרת גזר הדין מתחם שנע בין 3 ועד ל-6 שנות מאסר, מקום בו הורשעו נאשמים על פי הודאותיהם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של יידוי אבנים, בקבוקי תבערה, ובעבירה חמורה יותר של ייצור נשק.

16. הפסיקה הנזכרת עוסקת בעבירות של יידוי בקבוקי תבערה ואבנים במהלך התפרעויות ובמקרים בהם הדבר נעשה למטרות טרור וכמעשה טרור כמשמעותם בחוק המאבק בטרור. אך במקרה זה ישנה חומרה יתרה נוספת בועל כל האמור, במקרה זה ישנה חומרה יתרה נוספת בשל כך שהמעשים נעשו במסגרת גל התפרעויות אלימות והפרות סדר קשות על רקע לאומני וגזעני שנעשו על ידי תושבים מבית, תוך כדי שמדינת ישראל מצויה בלחימה ותחת ירי רקטות מסיבי לעבר אזרחיה, כמעין חזית פנימית נגד המדינה. בית המשפט התייחס לא פעם לחומרתן של עבירות פחותות מאלו שביצע הנאשם, דוגמת עבירות רכוש, בזמן מלחמה, כינה אותם כ"התנהגות חסרת מצפון", וראה בכך נסיבה מחמירה (ראו למשל: בש"פ 6725/06 **מוזס נ' מדינת ישראל** (27.08.06)). על אחת כמה וכמה, בעבירות מסוג זה שביצע הנאשם כנגד כוחות הביטחון, קיימת חומרה מיוחדת בביצועם בזמן לחימה. לא זו בלבד שבשל מעשים אלו יש צורך להפנות כוחות בטחון מעיסוקם כנגד האויב מבחוץ לפעולות בטחון פנים, אלא שבמצב דברים זה תוצאת המעשים אינה

מוגבלת לאנשי כוחות הביטחון שכנגדם הופנו המעשים האלימים, אלא כנגד הציבור כולו, שכן יש בו להוסיף על הפחד והבהלה שהייתה נחלתו בשל הלחימה מבחון והרקטות הרבות שנפלו בישראל. אם במצבי שגרה "עוצמת הפגיעה של הטרור באה לידי ביטוי בכך שמלבד הפגיעה הישירה שהוא מסב לחיי אדם ולשלמות הגוף, יוצר הטרור אפקט פסיכולוגי של פחד ותחושת איום בקרב הציבור כולו ומערער את שגרת חייו של הציבור לאורך זמן" (דברי ההסבר להצעת חוק המאבק בטרור, התשע"ה-2015, ה"ח הממשלה 1066), הרי שבשעה שהדבר נעשה בשעת לחימה ועת שהציבור נמצא תחת התקפת טילים מסיבית מחוץ, אפקט הפחד ותחושת האיום מתעצמת פי כמה. בכך יש כדי להטיל מורכ ולפגוע בחוסן הלאומי, וככל שהחוסן הלאומי ילך וייסדק כך ייפגע גם הביטחון הלאומי. גם אם במקרה זה לא היו תוצאות הרוג גורל למעשים אלו בהשפעתם על המאמץ הצבאי כלפי חוץ, יש להבטיח שמעשים מעין אלו, של מעשי טרור כנגד כוחות הביטחון בזמן מבצע צבאי, לא ישנו בעתיד, ויובילו חלילה לתוצאות חמורות.

17. בהקשר זה נוכן לציין את פסקי הדין הבאים:

· בע"פ 292/22 **מדינת ישראל נ' חליל** (29.05.22) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של התפרעות, הפרעה לשוטר, מעשה פזיזות ורשלנות, ייצור נשק והחזקת נשק, כאשר הנשק היה בקבוקי תבערה. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הולם של 22 עד 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר. בערעור, החמיר בית המשפט העליון בעונשו של הנאשם והתווספו לעונש שנגזר 12 חודשי מאסר, כשהוא ציין את העובדה שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, גם במקום הו היא רואה להחמיר בעונש.

· בע"פ 901/22 **אסוויד** החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע בבית המשפט המחוזי במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרעות שסופה נזק ממניע גזעני; הסגת גבול כדי לעבור עבירה ממניע גזעני; היזק בזדון ממניע גזעני; והתפרעות. בית המשפט המחוזי בחיפה השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, ובית העליון החמיר בעונש והעמידו על 22 חודשי מאסר.

18. בשים לב לאמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, לשני האישום כאחד, נע בין 28 ועד 48-חודשי מאסר בפועל.

מכאן לנאשם.

19. הנאשם יליד 1997, כיום בן 25, בעברו הרשעה משנת 2017 בעבירות של השתתפות בהתפרעות; ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם או קר; ניסיון לתקיפת שוטר על ידי שלושה או יותר; וניסיון לתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו. בגין עבירות אלה הוא נשא עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. הדבר לא הרתיע אותו מלשוב ולעשות מעשים חמורים יותר עתה. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו את הודאתו.

20. סופו של יום ולאחר שנתתי דעתי על מכלול הנסיבות, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל שיימנו החל מיום מעצרו 4.12.21.

עמוד 5

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, שלא ירוצו אלא אם כן, יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע בתקופה של 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, במעמד המתייצבים.